

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415202111
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4415202111.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. K., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: R. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., A. XX a S. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., Z. XXX, toho času N., A. XX, v konaní zastúpený JUDr. Liborom Hetmerom, advokátom, so sídlom Nové Zámky, Turecká 49, o návrhu matky na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní právneho zástupcu otca proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-275 a o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-283 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 8. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-275 zrušuje.

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 18. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-283 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Matka sa podaným návrhom domáha úpravy práv a povinností k maloletej K. K., nar. XX. XX. XXXX, a to zverenia do jej starostlivosti a tiež zvýšenia výživného na sumu 300 eur mesačne, počnúc od 01. 12. 2014.

Napadnutým uznesením zo dňa 8. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-275 súd uložil právnemu zástupcovi otca poriadkovú pokutu vo výške 250 eur za oneskorené doloženie dokladov v zmysle žiadosti súdu, ktorú je povinný právny zástupca otca uhradiť do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet Okresného súdu Nové Zámky. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, 2 OSP a uviedol, že právny zástupca otca, napriek žiadosti a opätovnej žiadosti súdu, doklady, ktoré súd požadoval v stanovenej lehote, nezaslal a týmto porušil ustanovenie OSP o zabezpečení plynulosti konania, preto súd uložil právnemu zástupcovi poriadkovú pokutu, pretože svojim prístupom zmaril pojednávanie, o ktorom vedel viac ako mesiac dopredu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie právny zástupca otca a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. Uviedol, že pre uloženie poriadkovej pokuty neboli splnené zákonné predpoklady. Súd ho vyzýval na tlačive o predvolaní na pojednávanie na predloženie kauzálneho príjmu otca na pojednávaní. Príjem otca bolo možné dokladovať len tými listinnými dôkazmi, ktoré predložil súdu v deň pojednávania tak, ako bol vyzvaný predvolaním na pojednávanie. Výzva na predloženie listín bola pripísaná na predvolaní na pojednávanie, pričom bol vyzvaný, aby tie isté listiny predložil na pojednávaní, ale aj do 10 dní. Táto výzva v znení, ako bola vypracovaná, pôsobila zmätočne a nepreskúmateľne. Podstatné je, že doklady predložil v súlade s výzvou v deň pojednávania do podateľne. Na možnosť uloženia poriadkovej pokuty nebol súdom upozornený. Doklady predložil súdu v deň, keď mu ich po jeho opakovaných písomných žiadostiach doručil jeho klient. Klient mal

daňovú kontrolu a požadované doklady boli na daňovom úrade, odkiaľ ich práčne získal späť. On preto nezavinil, že doklady boli predložené v deň pojednávania. Nie je etické a zákonné, aby bol právny zástupca sankcionovaný za pochybenie klienta. Navyiac, sudkyňa nepredvolala žiadneho zo štyroch svedkov, ktorých navrhovali vypočuť, takže pojednávania bolo odročené nie z dôvodu, že požadované doklady boli predložené až v deň pojednávania, preto nie je možné mať za to, že na základe ich úkonu by bol sťažený postup konania.

Napadnutým uznesením zo dňa 18. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-283 súd prvého stupňa predbežným opatrením zviazal otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa K. K., nar. XX. XX. XXXX vo výške 80 eur mesačne od vykonateľnosti tohto uznesenia, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky. Toto predbežné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu, ktoré je vedené na súde pod č. k. 11P/34/2015. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 102 ods. 1, § 75 ods. 1, 6, 8, § 76 ods. 1 písm. a), ods. 3 OSP, § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine a uviedol, že matka sa podaným návrhom domáhala nariadenia predbežného opatrenia a to určenia výživného na maloleté dieťa vo výške 100 eur mesačne od 01. 12. 2014. Svoj návrh odôvodnila tým, že otec platí na maloleté dieťa sumu 26,60 eura mesačne od januára 2015, čo nie je ani minimálna výška výživného určená štátom. Otec sa o dcéru nezaujíma, vôbec ju nepodporuje. Nebol ochotný vydať osobné veci, ani šaty pre maloletú, a preto jej matka musela nanovo kupovať všetky veci. Do novembra 2015 bola matka poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi a jej príjem neprevyšoval 200 eur. Má výdavky na dcéru, ktoré ťažko zvláda len za pomoci svojich rodičov. Súd prvého stupňa na základe vyššie uvedených skutočností súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zviazal otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa vo výške 80 eur mesačne, keď mal z doterajšieho vykonaného dokazovania preukázané, že otec je zamestnaný v Múzeu na skrátenej pracovný úväzok a je v tomto Múzeu ako riaditeľ a konateľ. Vystavené exponáty v Múzeu sú jeho vlastníctvo. Podľa názoru súdu bolo potrebné dočasne upraviť vyživovaciu povinnosť otca k maloletému dieťaťu, pretože suma, ktorú otec zasiela vo výške 26,60 eur mesačne, nie je ani minimálnou výškou výživného v zmysle Zákona o rodine a táto suma nepostačuje ani na nevyhnutné potreby maloletého dieťaťa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je súd toho názoru, že otec je schopný prispievať na výživu maloletého dieťaťa 80 eur mesačne a táto suma výživného dočasne zabezpečí najdôležitejšie potreby maloletej vo veku 12 rokov do doby, kým bude rozhodnuté vo veci samej. Obsahom tohto predbežného opatrenia je výživné v nevyhnutnej miere a z toho vyplýva, že toto výživné je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb maloletého dieťaťa.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním otec, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. S napadnutým uznesením nesúhlasí, nakoľko bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, a navyiac, rozhoduje spôsobom, akým by mal súd vo veci rozhodnúť meritórne. Súd rozhodol bez toho, aby ho vyzval na vyjadrenie k návrhu navrhovateľky a nebol k nemu vypočutý. Súd rozhodol o predbežnom opatrení unáhlene bez zistenia náležitého skutkového stavu, len na základe nepravdivého jednostranného návrhu navrhovateľky, čím porušil základné procesné ustanovenie OSP. On sa predovšetkým domáha zverenia maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, nakoľko vie preukázať, že matka sa nedostatočne o dieťa stará. Matka zatajuje svoju čiernu prácu a súdu nepriznala jej skutočný príjem. Na druhej strane, ak je dlhodobo v sociálnej núdzi, nie je možné, aby sa vedela postarať riadne o maloletú dcéru. Matku mu bráni stretávať sa s dcérou a dieťa sa pod vplyvom matky s ním účelovo odmieta stretávať. Súd tiež neprihliadol na ním predložené výkazy o jeho príjmoch, z ktorých vyplýva, že jeho mzda je pod hranicou životného minima.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo (§ 212 ods. 2 písm. a/ OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 8. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-275 je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. i) OSP zrušiť a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 18. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-283 podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Predmetom konania je úprava práv a povinností rodičov k maloletej K. K. nar. XX. XX. XXXX na základe návrhu matky maloletej, pričom podaným návrhom sa domáha zverenia maloletej do jej starostlivosti, ako aj zvýšenia výživného na sumu 300 eur mesačne, keď o výživnom na maloletú naposledy rozhodoval Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo dňa 18. 10. 2006 č. k. 7P 287/06-41, právoplatným dňa 25. 10. 2006.

Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 29. 05. 2015, okrem vyžiadania si iných dokladov, uložil otcovi, aby v lehote 10 dní zaslal súdu doklady o nákladoch na bývanie, peňažný denník neziskovej organizácie, štatút neziskovej organizácie a výpisy z účtu neziskovej organizácie za rok 2014. Dňa 09. 06. 2015 otec splnomocnil na zastupovanie vo veci advokáta JUDr. Libora Hetmera. Keďže otec na výzvu súdu nereagoval a požadované doklady súdu nezaslal, súd prvého stupňa dňa 13. 07. 2015 žiadal právneho zástupcu otca, aby v lehote 10 dní zaslal súdu požadované doklady. Právny zástupca otca na výzvu súdu nereagoval. Súd prvého stupňa opätovne žiadal predloženie týchto dokladov spolu s predvolaním na pojednávanie na deň 08. 12. 2015, pričom predvolanie na pojednávanie prevzal právny zástupca otca dňa 27. 10. 2015. Právny zástupca otca požadované doklady súdu v lehote 10 dní nezaslal a predložil ich až v deň pojednávania do podateľne súdu prvého stupňa. Následne právnenému zástupcovi otca napadnutým uznesením uložil poriadkovú pokutu, ktorá je predmetom preskúmania odvolacím súdom.

Podľa § 53 ods. 1 OSP tomu, kto marí uplatnenie základného práva iného účastníka konania alebo kto hrubo sťažuje postup konania tým, že v súdom určenej lehote neurobí súdom uložený úkon alebo nesplní jemu súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi dôvodmi, alebo sa neustanoví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, alebo kto neposlúchne príkaz súdu, alebo kto ruší poriadok, alebo kto urobí hrubo urážlivé podanie, súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 820 eur.

Podľa § 53 ods. 2 OSP pri opakovanom hrubom sťažení postupu konania podľa odseku 1 súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 1 640 eur.

Podľa § 53 ods. 3 OSP poriadkové pokuty pripadajú štátu.

Prvým zákonným dôvodom na uloženie poriadkovej pokuty je marenie uplatnenia základného práva iného účastníka konania. V takomto prípade do úvahy pripadá uloženie poriadkovej pokuty účastníkovi konania alebo aj tretej osobe, ktorá svojím postupom, nečinnosťou alebo opomenutím, zasahuje do základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručené článkom 48 ods. 2 Ústavy. Marením uplatnenia základného práva iného účastníka je potrebné rozumieť úkony alebo opomenutie, či inú nečinnosť, ktoré zasahujú do niektorého základného práva a procesného charakteru, prostredníctvom neplnenia procesných povinností uložených zákonom alebo súdnym rozhodnutím. Ďalším zákonným predpokladom na uloženie poriadkovej pokuty je záver o hrubom sťažení postupu súdu v zákone uvedenými správaniami účastníkov alebo iných subjektov súdneho konania, pričom môže ísť o neustanovenie sa na súd, ktoré samo osebe nemôže zakladať zodpovednosť účastníka alebo inej osoby, ale musí ísť o také neustanovenie sa na súd, ktoré bolo bezdôvodné alebo bez primeraného, súdom uznaného dôvodu, neposlúchnutie príkazu súdu, ktorý je v súlade s účelom konania (§ 1) a potrebou riadne pripraviť prejednanie a rozhodnutie veci, rušenie poriadku pri akomkoľvek úkone súdu vo veci samej, najmä pri pojednávaní, ale aj pri konaní súdu, ktoré nie je pojednávaním alebo urobenie hrubo urážlivého podania, ktoré nemusí súvisieť s predmetom konania. Zákon pozná aj opakované hrubé sťaženie postupu konania, za ktoré možno zvýšiť poriadkovú pokutu na 1.640 eur. Konkrétna výška pokuty bude závisieť od úvahy súdu, ktorej podstatou je intenzita hrubého sťaženia postupu konania a jeho následky v konkrétnom konaní.

Výklad hrubého sťaženia postupu konania je vecou posúdenia individuálneho prípadu. Vyžaduje brať do úvahy nielen konanie, úkon alebo iné, najmä pasívne správanie účastníka alebo inej osoby, ale aj to, či takou skutočnosťou došlo k poruche v postupe súdu, ktorá má za následok neurobenie relevantného úkonu, prípadne nerozhodnutie veci, ak už súd jej rozhodnutie mal pripravené a len účastník alebo iná osoba zmarila toto rozhodnutie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. februára 2008 sp. zn. 5Obo 108/2007).

Podľa § 53 ods. 4 OSP uloženú poriadkovú pokutu môže súd dodatočne, a to i po skončení konania odpustiť, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, alebo ak nastali dôvody hodné osobitného zreteľa; to neplatí, ak už bola poriadková pokuta zaplatená.

Súd prvého stupňa, pokiaľ potreboval pre posúdenie príjmu otca a jeho majetkových pomerov predložiť od otca nejaké doklady, mal aj po predložení plnej moci na zastupovanie v konaní doručovať výzvy na predloženie dokladov aj samotnému otcovi, nielen jeho právnenému zástupcovi v súlade s ustanovením

§ 49 ods. 1 OSP. V takom prípade by potom bolo jasné, kedy otec výzvu obdržal a či ju na výzvu súdu splnil. Tým, že výzvu súdu opakovane adresoval len jeho právnomu zástupcovi, ktorý následne musel výzvu adresovať otcovi, sa postup súdu nezjednodušil, pričom obrana právneho zástupcu otca za oneskorené predloženie dokladov následne spočívala v presunutí zodpovednosti na otca, pričom na posúdenie pravdivosti tvrdení právneho zástupcu otca by bolo potrebné jeho tvrdenia si preveriť, čo by konanie len zbytočne predĺžilo. Odvolací súd však, vychádzajúc z uvedeného, zohľadniac tiež to, že poriadková pokuta má plniť i výchovnú funkciu a zákon umožňuje súdu dodatočne ju odpustiť, a to napr. aj v prípade, ak to odôvodňuje neskoršie správanie sa toho, komu bola uložená, dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že napokon boli súdu doklady právnym zástupcom otca predložené, je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. i) OSP zrušiť.

Druhým uznesením, ktoré bolo preskúmané odvolacím súdom, bolo uznesenie zo dňa 18. decembra 2015 č. k. 11P/34/2015-283, ktorým súd prvého stupňa predbežným opatrením zaviazal otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa K. K., nar. XX. XX. XXXX vo výške 80 eur mesačne od vykonateľnosti tohto uznesenia, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky s tým, že toto predbežné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu, ktoré je vedené na súde pod č. k. 11P/34/2015.

Podľa § 102 ods. 1 OSP ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhodne o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu, ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 102 ods. 2 OSP v konaní, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, úkony podľa odseku 1 vykoná aj bez návrhu.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a) OSP predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi aby plnil výživné v nevyhnutnej miere.

Zmyslom každého predbežného opatrenia je poskytnutie dočasnej ochrany oprávnenému účastníkovi a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia a to napriek tomu, že súd nemá náležité zistený skutkový stav. Je to procesný inštitút, ktorý umožňuje rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Aby však súd mohol poskytnúť ochranu nariadením predbežného opatrenia, musí byť aspoň osvedčené, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu, táto dočasná úprava je potrebná, pričom v právnych vzťahoch účastníkov sa ňou nevytvorí nenávratný stav a zároveň neprimeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Navyiac, predbežné opatrenie možno nariadiť, len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie, pričom svoje opodstatnenie stráca, len čo súd poskytne porušeným alebo ohrozeným právam definitívnu ochranu. Predbežné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 OSP alebo v súlade s iným zákonom, napr. Zákonom o rodine. Dôkazná povinnosť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva výlučne na navrhovateľovi, pričom unesenie dôkazného bremena predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie svojho nároku. V konaniach, ktoré môžu začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 OSP) a predovšetkým v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti, súd na základe vlastných zistení starostlivo uváži, či záver o splnení všetkých zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia sa opiera o bezpečné skutkové zistenia.

Úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu v prípadoch, keď rodičia spolu nežijú, je inštitútom rodinného práva, ktorý je upravený v § 36 Zákona o rodine. Podľa odseku 1 tohto ustanovenia, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Obsahom predbežného opatrenia, týkajúceho sa povinnosti platiť výživné v nevyhnutnom rozsahu, je výživné v nevyhnutnej miere. Na vydanie rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a) OSP pritom postačí osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možností povinného. Charakteristickým znakom predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. a) OSP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Výživné sa určuje len v nevyhnutnej miere a je určené na uspokojenie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu.

V preskúmvanej veci odvolací súd z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky zistil, že matka poberala v roku 2015 dávku v hmotnej núdzi v sume 107,90 eura a rodinné prídavky 23,52 eura a v roku 2014 poberala peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou v sume 18,39 eura mesačne. Na obdobie od 14. 01. 2015 do 31. 12. 2015 mala uzavretú dohodu o pracovnej činnosti, podľa ktorej mala dohodnutú odmenu za vykonanú prácu 2,20 eura mesačne. Za obdobie január až máj 2015 mala na základe tejto dohody čistý príjem celkovo 15,44 eura. Otec podľa jeho vlastného vyjadrenia na pojednávaní na súde prvého stupňa uviedol, že je zamestnaný na skrátenej pracovnej úväzok a jeho priemerný mesačný čistý príjem je 77,61 eura. Ako konateľ a riaditeľ Múzea nemá príjem. V Múzeu vystavuje svoje veci, dobové, technické a dopravné predmety. Priestory si prenajíma od mesta, za čo mestu platí 1.050 eur ročne, okrem toho platí elektrinu 90 eur mesačne a vodu 15 eur mesačne. Jeho nezisková organizácia mala za rok 2014 základ dane 914,52 eura. Uviedol tiež, že to, čo uviedla matka ohľadom jeho zbierky v návrhu, je pravda. Podľa tvrdenia matky v návrhu je zbierka múzea jeho osobným vlastníctvom, pričom pozostáva z viac ako 10.000 dobových a historických predmetov, vojenskej techniky, dobových uniforiem, dobových hračiek, starých kníh, časopisov, asi 50 ks automobilov od r. 1929, ako aj poľnohospodárskej a požiarnickej techniky. Otec má vo vlastníctve ešte 20 motorových vozidiel. Otec prispieval na výživu mal. K. sumou 26,60 eura mesačne, ktorá t. č. nedosahuje ani výšku minimálneho výživného na maloleté dieťa. Na pojednávaní žiadal otec maloletú K. zveriť do jeho výchovy s tým, že výživné od matky nepotrebuje.

Odvolací súd, vychádzajúc z doposiaľ zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanej právnej veci je dôvodné dočasne upraviť pomery účastníkov konania formou nariadenia predbežného opatrenia, na základe ktorého bude otec povinný prispievať na výživu maloletej K. sumou 80 eur mesačne, vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Z obsahu spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že rodičia maloletej K. nežijú v spoločnej domácnosti, pričom starostlivosť o maloletú K. t. č. zabezpečuje matka. Rovnako z obsahu spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že otec prispieva na výživu maloletej dcéry len sumou 26,60 eura. Príjem matky nedosahuje ani životné minimum na plnoletú osobu, preto je potrebné, aby sa na vyživovacej povinnosti podieľal aj otec, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bola predbežným opatrením uložená otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej K. sumou 80 eur mesačne podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil, keď v posudzovanom prípade mal preukázanú existenciu potreby dočasnej nevyhnutnej úpravy pomerov účastníkov konania, týkajúcej sa plnenia si vyživovacej povinnosti otca k maloletej dcére. Je potrebné zdôrazniť, že výživné slúži na zabezpečenie pravidelného uspokojovania základných potrieb dieťaťa, a pokiaľ rodič na výživu dieťaťa takýmto spôsobom neprispieva, ale neprispieva v dostatočnej výške, je možné konštatovať, že vyživovaciu povinnosť si riadne neplní. Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa, dospel k záveru, že celkové majetkové pomery otca umožňujú bez ohrozenia vlastnej výživy výživné určené predbežným opatrením hradiť. Inštitút predbežného opatrenia v konaní starostlivosti o maloleté dieťa má pritom slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa ohrozené, do doby, keď o výchove a výžive dieťaťa nebude rozhodnuté meritórne, podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. V konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti, pri nariadení predbežného opatrenia je pritom postačujúce, ak dočasná úprava pomerov maloletého dieťaťa je v záujme maloletého dieťaťa. S ohľadom na uvedené potom odvolací súd mal za to, že pokiaľ otec na výživu maloletej K. neprispieva v dostatočnej miere, je vzhľadom k majetkovým pomeroch na strane matky namieste rozhodnúť vo forme predbežného opatrenia. Pokiaľ ide o výšku výživného, ktoré sa vo forme predbežnej úpravy poskytuje v nevyhnutnej miere, odvolací súd bol toho názoru, že zásadám zodpovedajúcim charakteru predbežného opatrenia zodpovedá suma výživného 80 eur mesačne, ako ju určil súd prvého stupňa. Uvedená suma, do rozhodnutia súdu vo veci samej, čiastočne pokrýva náklady na odôvodnené potreby dieťaťa, pričom je potrebné zdôrazniť, že v danom štádiu konania (pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) súd neskúma zákonné podmienky podstatné pre určenie vyživovacej povinnosti (uvedené v ustanovení § 62 a nasl. Zákona o rodine) a

nezaobrá sa ani rozsahom a výškou odôvodnených potrieb tak na strane oprávneného (dieťaťa) a ani na strane povinného, keď tieto okolnosti budú predmetom dokazovania vo veci samej. Je pritom potrebné mať na zreteli skutočnosť, že výrok rozhodnutia o predbežnom opatrení nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia. Keďže súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.